
Bir Sadakamız Bulunsun

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli dostlar, aziz kardeşler,

Hepimizin bildiği ve ikrar etmek zorunda olduğumuz büyük bir gerçek var: Bizim mal dediğimiz şu dünya varlığının tamamı, Allah'ındır aslında. Ev sahibi de kiracı da Allah'tır.

Biz ev sahibi olarak, mal sahibi olarak, fabrika sahibi olarak, kart sahibi olarak sadece gri renkte değil de kırmızı bir çizginin üzerinde duruyoruz. Mal Allah'ın, mülk Allah'ın, zaman Allah'ın zamanı. Bir mal ki benim elimde ne kadar duracağı belli değil, benim ne kadar istifade edeceğim belli değil. Bir mal ki ölçümünü muhasebecim aylarca zor yapmış. Koyacak yerim yok ama bir nefes fazla yaşamak için tamamını verebiliyorum. Ne değeri var ki malın, bu nasıl benim olur?

On dakika fazla yaşayabilmek için daha önce kimsede olmadığından dolayı sevindiğim malı feda edebileceğim aslında benim en büyük servetim, Karun kadar olan servetim bile bir nefes kadar fiyat yapmıyordur. Kiracı da Allah'ın kiracısıdır, fabrika-daire sahibi de Allah'ındır. Allah hepimizi; kiracısıyla, mal sahibiyle, fakiriyle, zenginiyle emanetçi olarak tutmaktadır. Emanetçi olarak bizim adımızın kart üzerinde, mal sahibi veya kiracı olarak yazması hiçbir değişiklik getirmiyor. Kiracı, mal sahibi olarak bilinenden daha az yaşamıyor. Ne ömre etki ediyor ne de insanın ahiretine etki ediyor. Allah kiracıyı da mal sahibini de 'asıl mal sahibi' olarak imtihan etmektedir. Fakire ne kadar sabredeceğine dair bir imtihan listesi koyuyor Allah. Mal verdiği göre de Allah ne kadar o mala esir olmayacağına dair bir imtihan listesi koyuyor.

Sadaka olarak bildiğimiz kavram, Allah Teâlâ'nın kulunu mal esiri olmayacağı konusunda görmek istediği alanlardan birisidir. Çünkü sadaka, müminin Allah rızası için yaptığı iyiliğin adıdır. Farz değil, vacip değil hatta çoğu sünnet de değil. Ama Allah nabız atışlarımızı, kalbimizdeki hareketliliği sadaka üzerinden izliyor. Ancak sadaka kelimesinin kenarına bir not düşüyor. Sadaka, Allah için yapılan iyiliğin adıdır. Allah için 5-10 lira vermenin adı değildir. Allah için yapılan iyiliğin adıdır. Müslüman'a veya İslam'ın devletine yapılan her katkı sadakadır. Tekrar söylüyorum: Müslüman'a, fert olarak Müslüman'a ve devlet olarak İslam'a yapılan her katkı sadakadır. Bu para olabilir, bedensel katkı olabilir, sözlü katkı olabilir. Hatta kaş göz işaretiyle de olabilir.

Çünkü sadaka, Müslüman'a ve İslam'ın toplumuna destek olmaktır. Eğer bir fakir Müslüman ekmek sıkıntısı çekiyor, ayakkabı sıkıntısı çekiyor veya ilaç sıkıntısı çekiyor da öbür Müslüman yasal, dinî bir zorunluluğu olmadığı hâlde götürüp onun ekmeğini, ilacını karşılayacak para veriyorsa bu sadakadır. Hastasından dolayı morali kırık olan zengin bir

Müslüman'ın eşi hasta veya çocuğu hasta ya da kaza geçirmiş. Serveti var, işçisi var, sekreteri var; bu Müslüman'a götürüp "kaza geçirmiştiniz, size Aspirin getirdim" mi diyeceksiniz? O Müslüman'ın paraya ihtiyacı yok, neye ihtiyacı var? Bir 'geçmiş olsun' diyecek, tebessüm eden iki dudağa ihtiyacı var. O Müslüman'a, morali bozulmuş, kaza geçirmiş, eşi hastalanmış Müslüman'a, cenazesi olan Müslüman'a moral verecek iki kelime, iki milyon dolar demektir. Allah ekmek bulamayan, ayakkabı bulamayan, ilaç bulamayan fakire gidip 1-2 lira veren Müslüman'ın yaptığı hareketi sadaka kabul ediyor. Burada kaza geçirip morali kırılan Müslüman'a moral depolayan, geçer merak etme, biz arkadayız diyen Müslüman'ın yaptığını da sadaka olarak kabul ediyor.

Buradan şöyle bir sonuç çıkarıyoruz: Borç olmadığı hâlde, farz bir ibadet olmadığı hâlde, mahallesinde arazi bağışlayıp üzerine cami yaptırarak Allah için yapılacak en güzel işlerden birisini yapan Müslüman, sadaka dediğimiz işi yapmış olur. Ama gönlü kırık yaşlı bir teyzeye gidip bir yolla moral veren, maneviyat desteğinde bulunan da o cami yaptıranla aynı başlıkta bir iş yapmış olur. Onunki de sadakadır. Hatta Peygamber aleyhisselamin lisanından bir sadaka çeşidine daha dikkat ediyoruz.

Müslüman evleniyor ve erkek olarak evini geçindirme yükümlülüğünü nikâh akdiyle beraber omuzlarına alıyor. Örf de zaten "sen geçindireceksin bu evi" diyor. Bu Müslüman ertesi gün, "benim bu evin erkeği olarak bu kadının ihtiyacını karşılamam lazım" deyip marketten sofraya konacak ve aslında yarısını da kendisinin yiyeceği, şeyleri poşete doldurup getirse... bu da sadakadır. Akşam sofraya konmuş olan meyve, ekmek vesaireyi espri olsun, hanımıyla şakalaşma olsun diye alıp hanımının ağzına koyuyor, hanımı da ondan aşağı kalmıyor, o da öbür lokmayı onun ağzına koyuyor, "bebekleştik değil mi" diye şakalaşıyorlar. Bu da sadakadır. Peygamber aleyhisselam bunu söylediği zaman tam 35 yıllık evliydi. Emekliliği geçmişti bile evliliğin. Bizim kültürümüzde önce balayı, sonra reçel ayı, sonra soğan ayı gidiyor öyle. Sonunda da ölüm ayı herhâlde. Ama Resûlullah'ın sünnetinin 35'inci senesi de böyle, 40'ıncı senesi de böyle. Hatta ve hatta cennette bile bu evlilik devam ederken böyle.

Şimdi bu ikisinin yaptığı şey ne; birbirlerinin ağzına lokma koyup espri yapıyorlar. Lokmanın aslı marketten. Markete parayı veren adam, onu pişiren kadın, kimsenin parasıyla değil. Mecbur evdeki hanımına bakacak, kadın mecbur yemek pişirecek; böyle bir iddia yok. Yani olmaz diye yok. Ama bunu bile Allah, cami yaptıran Müslüman'a verdiği sadaka türü ibadet başlığı altında inceliyor. Bunu da Allah, o gün o mümin sadaka vermiş olarak meleklere kaydettiriyor, buyuruyor Efendimiz. Bu ne biçim sadaka. Daha büyüğü var: Kadın, kocasının iş yorgunluğunu telafi etmek için, bakıyor ki adam bin perişan gelmiş, evde de bir sürü ihtiyaçlar var, bir de onları saysa fırtına kopacak. Hiçbir şey yokmuş gibi tebessüm ediyor. "Hoş geldin" diyor, "çok özledim" seni diyor, "nasılsın" diyor. Adam da yorgunluğunu unuttuyor. Yani hadis-i şerifteki, Peygamber aleyhisselamin lisanındaki berrak anlatımla, "adam kadının yüzünü görünce mutlu oluyor." Derdini unuttuyor. Bu da cami yaptırmak, İslam ordusuna bağışta bulunmak gibi sadaka, Allah'ın gözünde.

Çünkü adamın paraya ihtiyacı yok. Zaten para kazanmaktan geliyor. Ama bitkin gelirken de trafikte tıkanmış, sinir üstüne sinir olmuş, sataşacak çarpacak duvar arıyor. Duvar yerine onu rahatlatan, deşarj eden bir melek buluyor karşısında, ona "Allah razı olsun hanım,

yorulmuştum, iyi ki rahatlattın beni” diyecek sinir sistemi yok zaten o an adamda. O demiyor, “teşekkür ederim hanım, sen hep beni böyle karşılıyorsun” demiyor. Dese zaten erkeklik bozulur! Bir daha karşılamaz seni öyle. Şöyle bir defa dersin, öbüründe bir daha öyle diyecek iş yaptırtmaz. Onun için şımartmayacaksın(!) Ama Allah görüyor. Neyi görüyor, her gün bu adam bitkin argın, jandarma kolordu komutanı gibi giriyor ama karşısında bir huri buluyor. Bütün dertleri rahatlıyor, bir kere de “Allah razı olsun hanım” demiyor. Bunu Allah görüyor, melekler görüyor. Kadının namına cami gibi, bir fakirin sofrasına bir kuzuyu pişirip koymak gibi sadaka olarak Allah bunu yazıyor.

Biz hâlâ sadakayı Afrika’daki Müslümanlar’a kuyu açtırmaktan, buradan yardım göndermekten ibaret zannededuralım. Öbür taraftan Allah, bizi yaratan ve bize imanı emreden ve imanımızın karşılığında cennet ihsan edecek olan Allah, hanımının ağzına bir lokmayı espri olsun diye koymayı, hanımının onun ağzına bir lokmayı karşılık olarak, espri olarak koymasını sadaka yazdığı bir kenara, bu nikâhlı iki müminin birbirlerinin iffetini korumanın tek çaresi olarak girdikleri yatak odasındaki tebessümlerini, oynaşmalarını, şakalaşmalarını hatta ve hatta Kur’an’ın deyimiyle birbirlerinin elbisesi hâline gelmeyi de Allah, cami yaptırmak gibi, Afrika’da kuyu açtırmak gibi, yüzlerce yetim doyurmak gibi cennette geçer akçe olarak, sadaka olarak sayıyor. Ashap bunu dinleyince, “nasıl olur ya Resûlallah, nasıl olur?” demişler.

Hem keyif sür yatak odasında hem de cami yaptırmak gibi sevap yazılsın sana. Bu ne, bu nasıl bir promosyon. Nasıl bir teşvik. Cevap ne? “O yatak odasında helal, Allah’ın tertemiz olarak lütfettiği bir şekilde değil de, başka bir yerde haram tarzında bu rahatlama olacak olsaydı o erkek veya o kadın cehennemde girmeyecek miydi? Cehennemden kurtulmak kadar büyük bir kurtuluş var mı?” Senin hareketin, üzerime tutman, şaka yapman, benim sana şaka yapmam, birbirimizi deşarj etmemiz bu cehennemden kurtulma sebebiyse, bir köpeğe bir tas su vermeye cennet veriyor Allah da bir insanı, kocanı, karını, eşini cehennemden kurtarmaya niye vermesin. Bir tas su verdin, bir saat susuzluktan kurtardın. Sen Afrika’daki Müslüman kardeşine kuyu açtın, gene yiyecek ekmeği yok, su mu içecek akşama kadar. Ama olsun, bir katre derdini giderdin. Lakin buradaki adam harama düşseydi ve imanı da tehlikeye düşseydi - neuzübillah- milyarlarca sene değil, ebedî cehennemde kalacaktı. Belki bir zina için cehennem ateşinde kavrulacaktı, senin bir tebessümün bir şakan, bir esprin, uykundan hafif feragat etmen binlerce sene bu insanın ateşten, ateşin hararetinden kurtulmasına sebep oluyor. Bundan büyük sadaka olur mu?

İslam’ın mantığı bu. Rahmeten li’l-âlemin olarak gelen Muhammed aleyhisselamin tarzı bu. Sadece “namaz kılın, aman teheccüt kaçırmayın” demedi. Kendine teheccüdü farz etti. Bize de gece evinizde keyfinize bakın, teheccüt sevabı kazanın dedi. Yeter ki evleriniz sizin huzur bulduğunuz evler olsun.

Bir kanunu evimizin kapısına, iş yerimizin kapısına, ajandamıza, arabamızın direksiyonuna yazabiliriz. Sadaka, fert olarak Müslüman’a, toplum olarak İslam’a yararı olan her şeyin adıdır. Her şeyden sadaka olur, Allahın şeriatında.

Hatta ve hatta bir güler yüz, bir tebessüm, tatlı bir söz, geçmiş olsun, milyonlarca dolarlık sadakadan daha değerli Allah katında. Tatlı bir söz; nasılsın güzelim, iyi misin, Allah sana sabırlar versin, arkandayız merak etme, diyorsun ya. Milyonlarca dolar vererek yaptırdı-

ğın köprüden, okuldan, camiden, fakire aldığım arabadan, fakire verdiğin daireden sonra “ya bizde kıymetini bildik işte, siz de az çok teşekkür edin” deyip başa kakıyorsun ya, o yaptırdığın camiden, yaptırdığın okuldan, köprüden daha iyidir “geçmiş olsun kardeşim” dediğin. Böyle diyor Allah, Kur’an’ında. Kur’an bu. Allah’ın sözü.

Sen koca bir daireyi bağışladım diyorsun, sonra da bütün bildiğine bilmediğine bunu söylüyorsun. O sana karşı bir gün hafif ayak sürçmesi yapsa, “iyi ya! Daire bağışladık böyle yaptın demek! Bi’ de araba alsak öldüreceksin bizi” deyip, Allah için yaptığını kuldan soru yorsun ya... Tatlı bir söz söyleseydin, Allah sabır versin kardeşim deseydin, verdiğin daireden daha değerliydi Allah katında. Ama biz bunu ne için söylüyoruz: Yani bir araba vermek, bir daire vermektan daha değerlisi, tatlı bir sözdür diyor ya Kur’an; eğer o araba, o daire başa kakılacaksa sonra. Bundan ne anlaşılıyor? Allah’ın Kur’an’ında bir kıvılcım, tatlı söz, tebessüm, bir el okşaması, yetimin omzuna değdirdiğin bir elin de bir daire kadar, Afrika’da açtırdığın on kuyu kadar değerli, onlardan daha değerli Allah katında.

Kesinlikle tebessümü basit görme, direksiyonun kenarına bunu yaz. Tebessüm de sadakadır. Bir kanun daha var, bu kanunu da evimizin kapısına, mutfağa, işyerine, arabamızın direksiyonuna, ehliyetin kenarına... bi’ yere yazalım; sadaka sadece fakirin mümin üzerindeki hakkı değildir. İnsanın hakkıdır sadaka. Çünkü sadakaya biz ne dedik; para vermektan de sadaka olur, tebessümden de sadaka olur, nasihatten de sadaka olur, aracı olursun, bir işi halletmesine yardım edersin, bu size derdini anlatamamış ben anlatayım, bakın bunun aslında böyle bir sıkıntısı var dersin, o zaman halledelim der, bu da sadakadır. Çünkü sadaka parayla ölçülmez, sadece parayla yapılan şey sadaka değildir; elle yapılan, kaşla yapılan, dudakla yapılan, gözle yapılan da sadakadır. O zaman sadaka zenginın de fakirin de yararlanacağı bir ibadettir.

Hem yaparken fakir de zengin de sadaka yapabilir hem de fakirin de zenginın de alacağı sadaka vardır. Eğer sadaka tatlı bir sözse zengin de buna muhtaç. Adamın serveti var, hizmetçileri, şoförleri var; huzuru yok, rahatı yok, umudu yok hayattan. Umut o zaman altın değerinde. Bu yüzden sadakayı şu ‘ramazan-ı şerifte fitre vermek’ten kaldırmamız lazım. O sadakanın milyon çeşidinden bir tanesidir.

Ve üçüncü kanun: Sadaka vakıflara verilir. Doğru. Sadaka hastaya geçmiş olsun demektir, doğru. Ama en büyük sadaka türü, cihat gibi kıymetli sadaka türlerinden birisi de insanın kendi ailesine yaptığı yatırımdır. Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, beraberinde bir grup sahabiyle bir yere gidiyorlardı. Bir adamı canhıraş çalışırken görmüşler, ama nasıl çalışıyor adam... Güneşin altında ter, sırlıklam olmuş, “tek başına bir dağ kaldıracak gibi çalışıyor adam” diyor sahabi. Çok heyecanlı. Tarlasında çalışıyor. Sahabeden biri, “ya Resûlallah” demiş, “şu adamdaki çalışma temposuna baksana ya, şunu Allah için gelip cihat olarak çalışsa bizimle beraber, adam cennetlik olurdu.”

Yani adamda bir heyecan var, tempo var, çalışıyor, vurdu mu kazmayı toprağı parçalıyor mesela. Gelse şu cihat için çalışsa ne kadar değerli olur, diye temennide bulunmuş başka bir sahabi. Yani bu şimdi “o Müslüman enerjisini gelsin, İslam için, İslam cemaati, devleti için değerlendirsin” tarzında bir temennide bulunmuş. Buyurmuş ki aleyhisselam Efendimiz: “Öyle demeyin, Allah yolundadır.” Yaşlı babası annesi var, onların rızkı için çalışıyorsa adam? Bu da Allah yolundadır. Kimseye muhtaç olmayayım, onun bunun sadakasına muhtaç

olmayayım, evimde param olsun diye çalışıyorsa? Bu da Allah yolundadır. Bunun dışında ne yapıyorsa şeytan yolundadır, buyurmuş. Buradan bir kanun daha çıktı kardeşlerim. Adam me-saiden sonra bir kasa limon alıp onu satıyor ya, sana maaşın yetmiyor mu, sigortan da var za-ten diyorlar, beş on kuruş çocuklar için harçlık çıkarıyorum diyor ya, bunu da Allah'ın Pey-gamberi ne olarak görüyor? Allah yolunda bir iş olarak görüyor. Mubah, serbest, helal, sakın-cası yok başka şey; Allah yolunda başka şey. Afrika'da kuyu açmak için gönderdiğin para Al-lah yolunda işte.

Mubah ne demek; haram değil, sakıncası yok demek. O adam orada canhıraş çalışır-ken Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, “zararı yok canım, adam mubah iş yapıyor” buyur-madı. “Bu Allah yolundadır.” buyurdu. Çocukları için çalışıyorsa Allah yolunda, annesine ba-basına hizmet etmek için çok çalışması gerekiyorsa Allah yolunda. Hayır, ne anası ne babası ne çocuğu, böyle bir derdi yok adamın ama kimseye muhtaç olmayayım, dilenmek, kredi is-temekten, borç istemektense akşama kadar çalışayım düşünmüş; bu da Allah yolunda. Allah yolunda ne demek? Camisi olmayan mahalleye cami yaptırmak demek, Allah yolunda bir iş. İslam ordusuna enerji vermek, mal vermek demek, gıda vermek demek, Allah yolunda bir iş. Ne yaptık; sadakayı bizim, ramazandan ramazana hatırladığımız bir kavram olmaktan veya cami çıkışlarında, ne için nasıl dilendiğini bilmediğimiz kimselere çıkarıp verdiğimiz beş ku-ruş, on kuruşluk bir hayır çeşidi olmaktan çıkardık. Bu sadaka değil efendim. Sadakanın bin çeşidinden bir tanesidir veya değildir. Belki on bin çeşidinden bir tanesidir.

Sadakaya kanun koyuyoruz: Müslüman'a ve İslam'a yararı olan her şey, her zaman, kıyamet gününe kadar. Para bunun bir çeşididir. Bedensel yardım bir çeşididir. Eline elektrik süpürgeyi alıp, hanımını da çocuklarını da yanına alıp caminin imamına rica edip, biz bu cu-ma günü camiye bir süpürelim dersin, fesübhanallah, müthiş bir iş yapmış olursun. O camiye yaptıranın da listesinde sadaka verenler listesi yazıyordu, Allah aynı listeye iki yüz ellinci sı-rada mısın iki yüz seksen mi, ama seninkini de aynı listeye yazıyor Allah. Bir zenci kadın, sal-lallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e gelmiş ve “ya Resûlallah” demiş, “herkes sana hayırlar getiriyor, ben karnımı zor doyuruyorum, müsaade edersen ben de senin mescidini süpüreyim namazdan sonra” demiş. Efendimiz de müsaade etmiş. Yani millet çıkınca mescitten çalı çırpı ne varsa temizleyip topluyor.

Günler geçmiş, bir zaman böyle devam etmiş kadın, sonra “o temizlikçi siyah kadını göremiyorum” buyurmuş aleyhisselam Efendimiz: “Nerde o kadın?” Ya Resûlallah, o öldü demişler. “Bana nasıl haber vermezsiniz” demiş, “nereye defnettiniz kadını?” Filan yere def-nettik demişler. Kalkmış, mübarek ayaklarıyla ta gömüldüğü yere kadar gidip orda yeniden cenazesini kılmış.

Ne yapmış kadın? İslam ordusuna bir aylık erzak mı temin etmiş, hastaların tedavisiy-le mi meşgul olmuş? “Hiçbir şey yapamıyorum, bari mescidi süpüreyim ya Resûlallah” de-miş, Peygamber'in ayağa kalkıp mezarına gitmesini gerektirecek kadar büyük bir iş yapmış demek ki. Hiçbir iş yapamıyor olabilirsin, elektrik süpürgeyi al, hatta imam efendiye de ki “torbasını sen bul bir yerlerden kardeşim, bizim torba alacak paramız yok.” Ya da caminin elektrik süpürgesiyle, hanım camlarını silsin sen halılarını süpür. Burada belki Peygamber mezarına gelmez senin, ama havz-ı kevserinde bekler seni. Sen onun mescidini temizledin.

Sadaka camiden çıkarken dilenene verilen şey değildir. O sadakanın on binde biri mi dir ne kadarıdır, belli olmayacak kadar cüzî ve kolaydır. Zaten bütün dünyada insanlar devletlerin güvenceleri altında bir hayata döndüler, aslında kimsenin kimseye sadakası olmaz hâle yavaş yavaş geliyor. Bundan da ne anlıyorum biliyor musunuz? Bir hadis-i şerifin mucizeliğinin nasıl gerçekleştiğini görüyorum. Ne buyuruyor aleyhisselam Efendimiz; “ümmetime gün gelecek, adam vereceği zekâtları sadakaları bir torbaya dolduracak, omzuna koyacak, köy köy dolaşacak, kardeşim zekât alacak kimse yok mu burada diyecek.” Ya şarapçı olduğu için vermeyecek zekâtı, ya da kapısına vuracak, “dün biri getirdi sadaka verdi, ne yapayım, ben de sadaka verecek durumdayım” diyecek. Torbasıyla geri gelecek, zekâtını verecek kimse bulamayacak buyuruyor Efendimiz.

Şimdi Rabbimize hamd ediyoruz, sosyal güvenceler, ne sağlık alanında ne kömüründe ne gıdasında kimsenin kimseye muhtaç olmadığı güne doğru gidiyoruz. Ama insanların bir çift tebessüme o kadar ihtiyacı var ki, hele zenginlerin morale o kadar ihtiyacı var ki. Sadaka hiç ölmedi. Para sadakası kalkacak bir gün, zaten ciddi devletler sen bu çuvalla parayı niye dağıtıyorsun kardeşim, vergi mi kaçırdın diye hemen maliyeciyi arkana çıkaracak zaten. Sadaka vermenin yasal sıkıntı olduğu zamanda gelecek, neden? Çare yok, Allah Peygamberi'nin mucizelerini tek tek çıkartacak.

Sadaka müminle Allah'ın arasındaki uzaklığı yaklaştıran ve kıyamet ateşinden koruyan, dünyadaki belalara ve sıkıntılara karşı sigortadır. Resûlullah aleyhisselam buyuruyor ki: “Kıyamet günü Allah, kulunu karşısına diktiği zaman kuluna ‘göster amellerini’ diyecek, kul bakacak ki cennete girmeye yeter bir şey yok. Sağına bakacak soluna bakacak, önüne arkasına bakacak, verdiği sadakadan başka işe yarar bir şey bulamayacak.” Ama sadaka para değil, mescidi süpürmek de sadaka, hastaya moral vermek de sadaka, teselli etmek de sadaka, eşler arasında tatlılık da sadaka, hatta ve hatta Kur'an'la hadislerle sabit bir şey: Kabalık yapan kocanı affetmek Allah için sadakadır. Hırçınlık yapan, yırtıcılık yapan, huzuru bozan kadını affetmen sadakadır. Çocuğun yaramazlığını görmemen âlâ bir sadakadır. Hatta ve hatta evde espri yapmak, şakalaşmak sünnet türünden sadakadır.

Sadaka sadece camiye gidip ampul almak değildir. Fakirin evine ekmek götürmek değildir. Kendi çocuğun için aldığın çikolata da Allah'ın izni ile sadakadır. Ayakkabı alırken çocuğa, oyuncak alırken bisiklet alırken sadakaya niyet et.

Sadaka öyle büyük bir ibadet ki, sen sofranda yemek yerken sana melekler sevap yazıyor olabilir. Sen piknik yaparken mücahitlerin sevabından sana Allah yazabiliyor, mücahitlere yardım göndermişsindir veya mücahitler senin bir sözünden etkilenip, “helal olsun arkamızda kardeşlerimiz bizim, ailelerimize sahip çıkıyor” demişler, Allah için daha çok vuruşmaya kalkmışlardır. Sen de evinde hanımınla, çoluk çocuğunla eğleniyorsun, cephede cihat eden gibi Allah sana sevap yazıyor o arada. Gizli hesaptır sadaka, Allah'ın gizli hesabıdır. Bu sadaka hesabı yirmi dört saat, ömür boyu her mümin için çalışır.

Ve sadakanın bir boyutu daha var. Sadaka verenle vermeyen, hesabı sadece ahirette görülecek olan bir yatırım yapmış olmazlar. Buharî ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste Resûlullah aleyhisselam Efendimiz buyuruyor ki: “Her sabah iki melek gökyüzüne yaklaşır, birincisi der ki, Allah'ım bugün kim senin için bir sadaka yaparsa ona gerisini lütfet. Öbür

melek de der ki, Allah'ım kim pintilik yaparsa malındaki bereketi kaldır.” Bu kadar. Her sabah bu dua yapılır. Allah meleklerin duasıyla mı uyarılmış oluyor da ona bereket buna telef veriyor? Melekler hatırlatmasa olmuyor mu? Hayır efendim, bu bir terbiye meselesi, eğitim meselesi, tarz meselesi. Bize Allah hatırlatmak için söylüyor kime bereket vereceğini, kime de zarar vereceğini hatırlatıyor Allah.

Melekler öyle dese ne olur demese ne olur Allah Teâlâ için. Onların işareti ile Allah bunu yapmıyor ki, ama Peygamber aleyhisselam bize ne gösteriyor; kardeşim sen bugün sabah namazından çıkarken sadaka vermiştin ya; para değil, camide sana bir genç anlatmıştı ya ‘abi aylardır evlenemiyorum, bildiğin gibi değil’, sen de ona demiştin ya ‘ben ilgilenirim, giderim onlara, merak etme’ demiştin ya, sadaka işte. O sabah namazında sen camiden çıkarken ta göklerde bir melek sana dua etmişti, işin iyi gitsin diye. Sen bir karı-kocanın huzursuzluğu olduğunu ve artık çökme noktasına geldiklerini gördün. O sabah da, o gün iş yerine telefon ettin, ben bugün gelmeyeceğim, önemli bir işim var dedin, akşama kadar onları barıştırmak için uğraştın ya; sadaka. Artık sen cami yaptırdın, sen okul yaptırdın, sen çeşme yaptırdın, sen yüzlerce denmeyecek kadar çok kuyu açtırdın, havz-ı kevserin kenarında parseller yaptırdın sen; sadaka. Sen göklerde anılmış bir adamsın.

Sadakayı ‘ramazan fitresi’ olmaktan çıkarmak zorundayız. Sadakayı cuma namazından çıkarken, caminin önünde toplanan dilencilerin hakkı olmaktan çıkarmalıyız, çıkaralım, böyle olmaz. Sadaka o değil, sadaka işe yaradığın her şeydir. Bir işe yarıyor musun sen, dedikodu hariç, gıybet hariç, iftira hariç bir işe yarıyor musun; sadaka. Hatta ve hatta sevgili Peygamberimiz aleyhissalatü vesselam, müthiş bir sadaka daha zikretmişti bir zamanlar, hani sahabi “şuyum yok buyum yok, ayağım tutmuyor benim, bir de ona mı yardım edeceğim” deyince, “sadakasız mı kalayım ben” deyince ne buyurmuştu; “kimseye zarar verme, sen de sadaka sahibisin” buyurmuştu. İlet olma insanların başına, senin de hâlin sadaka sayılsın. Demek hiç bir iş yapamayan, gidip Müslümanlar’ı meşgul etme, Allah sana da sadaka yazsın. Bu Allah’ın rahmetinin ve kullarına rahmetiyle muamele ettiğinin işaretidir. Bizim zannettiğimiz gibi olsaydı sadaka eğer, hani sadece cami yaptıranlar cennete giriyor sadaka olarak, böyle olsaydı zengin de cami yaptırıyor ama kırk cami yaptıracak kadar malı var, bir tane yaptırıyor, o da kazanamayacaktı. Aldığın nefesi bile Allah sadaka sayabiliyor.

Sadaka ile ilgili birkaç kelime daha bilerek, sadaka dosyasını kapatalım.

Bir: Resûlullah aleyhisselam buyuruyor ki: Sadaka burhandır. Ne demek? Belge demek. Mümin olup olmadığının belgeleridir, hem dünyada hem ahrette. Sadaka bir belgedir.

İki: Kur’an-ı Kerim ne buyuruyor; “ey Peygamber, onların getirdikleri sadakaları al ki temizlensinler, günahlardan kurtulsunlar.” Demek ki sadaka günah temizliyor. “Yahu filan işi yanlış yapmışız...” Ardından hemen sadaka ver, hemen o kötülüğü temizlesin. E verecek para yok? Sadaka para değildi yahu, sen bunu anlamadın mı hâlâ. Bir hastayı ziyaret et, bir çocuğa moral ver. Bir hafız, hafızlık yapıyor, derslerine çalışmıyor, git yanında dur. Beraber çalışalım yavrum de. “Ya milletin çocuğu ile mi uğraşacağım...” Git hanımınla eğlen, kocanla eğlen. “Yahu kadını şımartmamak lazım dedik ya...” İyi tamam, bir yemek yap yiyelim de bir sofrada birbirinize tebessüm edin, onu da Allah sadaka yazsın. Yok, yemek yemeyeceksen ne edeyim, sen ölmeye niyetlisin zaten.

Kardeşim, ne etsin bize Allah. Hanımınızla oturun, yemek yiyin, sevap yazayım diyor sana. E onu da yapmıyorsan, tamamen nasibin kesildiye o ayrı bir konu.

Bir başka sadaka kuralı: Müslim’de rivayet edilen bir hadis-i şerifte Resûlullah aleyhisselam Efendimiz: “Âdemoğlu, istiyorsan ver” buyuruyor. Ver, vereyim sana. Ver, vereyim sana. İşler iyi gitmiyorsa bir sadaka yolu bul. “Ya zaten vergiyi ödeyemiyoruz...” Onun için işte sadaka ver diyorum sana. Vergiyi verecek hâle gelmen için. Çekler ödenmiyor. Sen bir sadaka ver, Allah bak nasıl ödetiyor onları. Yani tıkanmayı ve önündeki engelleri sadaka kaldırır.

Sadaka, zekât değil ama ramazan fitresi de değil, kefaret ödemeleri de değil, sadaka, baştan beri bahsettiğim sadaka, insanda kan olarak, akrabalık olarak, hısımlık olarak yaklaştıkça değeri artar. Mesela kardeşine, ablana verdiği zaman 100’dür o, yeğenine verdiği zaman 98’dir. Yeğenin gelinine verdiği zaman 90’dır. Hısımlara verdiği zaman 85’tir. Kayınçonun filanca tanıdığına verdiği zaman 50’dir. İnsanın kanı, sütü, hısımlığı sana yaklaştıkça sadakanın değeri büyüyor. Uzaklaştıkça sadaka, sadaka gene ama değeri düşüyor. Sadakanın insanın sosyallik olarak kan, süt, hısımlık nedeniyle; sosyallik olarak bağlı olduğu bir insana verilmesiyle veya bir vakfa verilmesiyle aynı değil. Vakıftaki de sadaka, camideki de sadaka, hiç tanımadığın Afrika’daki bir Müslüman’ınki de çok âlâ sadaka. Ama yeğenininki bir başka sadaka, ablanınki bir başka sadaka. Senin öz kardeşininki bir başka sadaka. İnsanın bağı yaklaştıkça insana, sadakanın değeri artıyor. Hastayı ziyarette de bu böyle, nasihatte de böyle, her yerde geçerli bir kural bu.

İnsanın ahirete göçmüşlerine yapacağı en garantili iyiliktir. 100 kere 500 kere üzerine basarak söylüyorum: Mekke’de, Harem-i Şerif’te okutulmuş mevlitten vallahi bin defa değerlidir, bir dilim ekmek babanın ruhuna verildiği zaman. Çünkü biri Resûlullah garantilidir. Öbürü de umuttur umut. Yala dur umudunu. Medine-i Münevvere’de, senin oradaki meşhur imamlardan müezzinlerden yollayıp on kişiye okuttuğun hatim bir umuttur. Gider mi? İnşallah gider... Ama Medine-i Münevvere’de senden sadaka isteyen birisine çıkarıp verdiği bir ekmek parası kadar sadaka, yüzde yüz garantidir Allah’ın izni ile.

Neden? Çünkü bir tanesi, ulemanın “iyi olur, inşallah da faydalı olur” dediği şeydir. Öbürü de Resûlullah’ın “bu babana gider” dediği şeydir. Sadaka mevlit okutmaktan, şiir okutmaktan, törenler mörenler yaptırmaktan çok daha değerlidir Allah katında. Hatta “değerli olan odur” dememiz lazım; çoğu azı yok bunun diyor dinimiz. Bu insanların dedelerine, nelerine Kur’an okutmamaları anlamında mı? Evet. ‘Kur’an okutmamaları’ anlamında söylüyorum. ‘Kur’an okumamaları’ anlamında değil. Kiralık okuttuğun Kur’an’dan söz ediyorum. Sen o sırada cep telefonuyla görüş, hafızlar da hatim indiriyorlar. Senin işlerin önemli tabii, sağol cenazeyi gömdük, o arada senin babana Kur’an okunuyor. O öyle değil, doğrusu nasıl; ah babacığım, senin emeklerinle biz bugünlere geldik diyorsun, gidiyorsun bir caminin inşaatına, “her ay benden şu kadar para hesaplayın, ona göre bu inşaatı yapın, babamın ruhu için olsun” diyorsun. Bitti. Baban kazandı. Mümin olarak öldüyse tabii. Bu sözlerim bazı kitleleri, sektörleri rahatsız ederse ne edeyim. Doğruyu söylemek zorundayız. Biri Peygamber aleyhisselamın teminatında, iki hurma insanı cehennemden kurtarır, diyor. Öbürünü ashab-ı kiram

yapmamışlar. Ashabın peşinden gelenler de yapmamış. Sonra umut diye geliştirilmiş şeyler bunlar.

Paranın dışındaki sadakalara örnekler vermek istiyorum. Mesela iki dargının arasını düzeltmek cami yaptırmak gibidir, hastane yaptırmak gibidir. Peygamber aleyhisselam Efendimiz başka bir iyilikten bahsediyor: Bir sanat öğren, öğrendiğin sanatı başka birine öğret, o sadakayı Allah sana yazsın kıyamet günü, diyor. Ama sanat öğretirken de çırağı çalıştıracaksın aslında. Mesela çok kaliteli bir sanattır diye çocuğun babasından da para alacaksın, ben senin çocuğuna sanat öğretiyorum diyeceksin. Olsun, sanat insanlığa yararlı bir şey değil mi? Bir meslek öğretmiyor musun? Terzilik öğretiyorsun. O terzilik insanların yararına değil mi? Sadaka ne demektir; sadaka insanın yararına bir iş yapmak demektir. E sanat, meslek sadakadır.

Vasiyet yapmak sadakadır. Nedir vasiyet; ben öldükten sonra şuraya şu kadar verin, buraya bu kadar verin, bu bir sadakadır. Şu şartla ki, insan kendisinden sonra kalan malın üçte birini sadaka edebilir. Ve bunu yatağa düşmeden yapmak lazım. Resûlullah Efendimiz buyuruyor ki; “sizden biriniz yatağa düştüğü zaman...” artık bakıyor ki bu yataktan kalkıp da bir daha bu parayı kullanmak mümkün değil. Çocuklara kaldı bu. Bitti, takat yok, insan anlıyor kalkamayacağını. O zaman çağırıyor çocuklarını; çocuklar şuraya şu hayrı yapın, buraya bu hayrı yapın, şuraya şunu yapın diye tembih ediyor. Aleyhisselam Efendimiz “bu sadaka değil” buyuruyor. Taştan su çıkartacak kadar gücün olduğu zaman verdiğin sadakadır, buyuruyor. Vasiyeti o zaman yapacaksın. Ölmeye değil, hastalanmaya bile niyetin yok. Kazmayı vurdun mu kıvılcım çıkıyor taştan. Heh, o zaman sadaka ver. Yaşama umudun yüksek. Ama malın senden gittiğini, öyle veya böyle başkalarına kalacağını anlıyorsun, bari cennette garanti olsun diyorsun, olmuyor garanti o zaman. Demek ki vasiyet şeklinde de bir sadaka yapılabilir.

Çok güzel bir sadaka çeşidi daha var: Bir ilmihâl al. Bu ilmihâli caminin penceresinin, kütüphanesinin kenarına koy. Bir Müslüman gelsin, ezana on beş dakika var, boş durmayayım diye o ilmihâlden abdest konusunu öğrensin. Allah Allah, demek ayakları çok dikkatli yıkamak lazım, benim ayağım hep kuru kaldı, desin. Ondan sonra 30-40 sene doğru abdest alarak namaz kılsa kime yazılacak bu sevaplar? O Müslüman’ın o güne kadar kurtulmasının sevabı kime yazılacak?

O kitabı oraya koyana yazılacak. Sen on tane değerli kitap al. Götür, düğün yapan yeğenine ver. Sünnet olan yeğenine ver. “Ya okumayacaklar belli.” Bir gün okumazlar mı canım. Dedesinin dayısının öldüğü bir gün, bir yere gitmez, televizyonu açmaz, açar oradan iki sayfa okur. Umut bu. Yatırım. Kitap vakfetmek. Kur’an vakfetmek. Hatta durumu biraz iyi olanlar gitsinler bir Mushaf’tan hususî bin tane bastırınsınlar. Yörendeki, kazandaki bütün camilere onar tane götür koy. “Kimse okumuyor bizim köyde.” Ramazanda okuyorlar ya. “E bir ramazanda okumak için on Mushaf mı koyacağım?” Kardeşim o öyle bir kitap ki; içinden sadece bir kere ‘bismillâhirrahmânirrahim’ okusa bir mümin, Allah seni cehennemden çıkarır. Bir kelimesi cennet o kitabın. Kaldı ki sen onu Allah için yap. Üstüne kaşeler, damgalar, patentler, işte teminat belgeleri filan... yani senin şirketine ait olduğunu işaret eden şeyler olmasın. Sadece meleklerin dosyası, meleklerin kaşesi bulunsun üzerinde. Onunla ramazanda ne hatimler indirttirir Allah.

Ama üzerine “bu filancanın filan zamanda ölen babası için yaptırdığı hayırdır, bütün Türk milletine hayırlı uğurlu olsun, bağışımızdır. Bunu camiden sakın almayın, bir daha geldiğimde göreceğim bunu...” Seçim konuşması gibi şeyler yazarsan üzerine melekler böyle şeylerden hoşlanmazlar kardeşler. Böyle şeyleri sevmez melekler.

Başka bir sadaka çeşidi: Bir sünneti ihya et. Ne demek sünneti ihya etmek? Peygamber aleyhisselama ait bir hatıra unutulmuş. Sen onu canlandır. Sana Allah şehit sevabı versin. Benim unutulmuş bir sünnetimi canlandırana Allah şehit sevabı verecektir, buyuruyor. Yatağında öleceksin sen. “Nasıl herkese sakal bıraktırayım ben?” Sakalı hocalar bıraktıramıyor sen kime bıraktıracaksın. Öyle değil. Misafirlige gittiniz ya, evin çocukları filan sizi kapıda karşıladı ya, herkes sana bakıyor, “aaa amca hoş geldin.” Hoş bulduk. Sağ ayağınla içeri gir. Ayakkabının önce sol ayağını çıkar. Sonra çıkarken evden de sol ayakla evden çık, ayakkabını sağ ayakla giy. “Yahu ne yapıyorsun sen amca, topalladın mı?” Yok yavrum, Müslümanlık’ta eve sağ ayak ile girilir. Ayakkabı da sol ayakla çıkarılır. Giyilirken sağ, çıkarılırken sol. Eve girerken sağ ayak, tuvalete girerken sol ayak. Biz Müslüman’ız. Böyle.”

Çocuk bakacak ki masrafsız bir iş. Ben de böyle yapayım, Müslüman olayım diyecek. Sen bir evde unutulmuş, bilinmeyen bir sünneti ihya ettin mi? Ettin. Vaadi var mı Resûlullah’ın? Şehitlik sevabı var. Sadaka mı sadaka. O çocuğa çikolata götürseydin, bitti, yarım saat sonra kutusu bile kalmayacak, annesi çöpe atacaktı onu. Ama bu sünnet... O çocuk evlenecek, çocuğuna öğretecek, o torunlarına öğretecek, derken hep sana yazılacak. Onların da sevabı eksilmeyecek, hep sana yazılacak. Demek ki Allah’ın cennetine girmek için gereken işler zannedildiği kadar zor değil. Yapılmaz, tükenmez, bitmez işler değil. Hiçbir iş yapamıyorsun, sen insanlara gidip de vaaz edemiyorsun, memleketinin durumu kötü, görüyorsun. E için de dinine hizmet etmek istiyor. “Ya ben kimsenin evine gitmiyorum ki, nerden sağ ayağımı göstereyim, sol ayağımı göstereyim” dedin. Ben sana başka bir yol göstereyim.

Git bir hoca efendiye de ki: “Hocam sen ne zaman gidiyorsun bir yerde bir vaaz etmeye?” Filan gün. Ben seni götürüyüm, ben de sevap kazanayım de. E araban yok? Hocam ben senin çantanı götürüyüm de. Beraber gidelim de. E yol paranı nasıl vereceksin? Hocanın arabasız gittiği yerlere git. O kadar engel çıkarmana gerek yok. Muhakkak sadakanın bir çeşidi var. Ne olacak peki. O hoca efendi gidip orada 3 tane hadis okuyacak mı, abdesti guslü tarif edecek mi? Edecek. Sen onun yok arkadaşı mısın? Evet. Herkes sevdiği ile beraber mi? Evet. Bir grup içerisinde bulunan o grup içerisindeki sevapları ve günahları sırtında taşıyor mu? Taşıyor. O hoca efendinin öğrettiği gusülden, abdestten, taharetten, oruçtan, Kur’an’dan, hadisten, fıkihtan ecir kazanmıyor mu? Kazanıyor. Sen ne kazanıyorsun? Sen de onun kazandığını kazanıyorsun. Hoca efendiye demedin mi “ben geleyim senin yanında, çantanı taşıyayım?” Ben senin ayakkabılarını götürürüm demedin mi? Dedin. Tamam.

Bu Allah için çok kolay kardeşler, bize basit geliyor. “Ya bu kadar bir şeyden de cennet verilir mi?” Veriyor. Benim Peygamber’im bana tembih etmedi mi, bir köpek susuzluktan kıvrıyor diye ona su verdi de bir insan, Allah onu affetti demiyor mu? Kardeşim, köpek ne ya, yüzlerce Müslüman’a hadis, Kur’an, iman aşılaman bir iş yapıyorsun. Köpeğe verilmiş bir tas suyla ölçülür mü bu. Kardeşim, hiçbir şey yok, bir tatlı söz söylemeyi beceremiyorsun? Bu da sadaka. Geçmiş olsun de, Allah size sabırlar versin de, dua ediyorum size de. Be-

nim dedem de rahmetli çok çekmişti ama sabretmişti, insan dayanıyor buna de. Yani söyleyecek tatlı bir söz bul. Hatta buna tatlı söz demeyeyim de şöyle diyeyim: İki bardak çay iç adamlar. Biz sohbe çay ismini veriyoruz. İki bardak çay iç, adamın moraline de iyi gelsin, görsün ki “torunlarım bile uğramıyor bana, Allah razı olsun, hiç akrabamız bile değil, bu her ay gelir hatırımı sorar.” Heh, bir müminin kalbine su serptin. Allah da senin ateşine su serpecek.

Şimdi bir başka kapıyı Resûlullah açsın bize. Bu sayılan kolay, zor, hiçbirini yapamadın. “Ya millete gidip salyasını mı koklayacağım, bana ne. Ne yaparsa yapsın millet” diyor sana nefsin. Gidemiyorsun, hocanın çantasını mı taşıyacaksın, doktorun çantasını mı taşıyacaksın... tamam, buna da kabul. Başka bir yol açıyor aleyhisselam Efendimiz. Buyuruyor ki: “Bir iyiliğin yapılmasına sebep ol, aynı sevaplar senin olsun.” Sen pintisin, veremiyorsun. Verebilecek birine de ki, “bak şu adam var ya, 10 liralık bir ilaç alsın ayağa kalkıp düzelecek, haberin olsun. Ben almıyorum. Bizim çocukların ihtiyacı var paraya.” Veya başka bir sebepten. Götürsün o alsın, o hastayı sen gösterdiğin için o da sevap kazansın sen de sevap kazan. Bir hayra delâlet eden, bir işin yapılmasına aracı olan o işi yapmış gibidir buyuruyor Efendimiz.

Kardeşler, sözlü, elli, ayaklı, yürüyerek, hangisi olursa olsun başa kakılan sadakanın beş kuruş değeri yok Allah katında. Yaptığını Allah için yapacaksın, Allah’tan başkasına da hesabını tutturmayacaksın. Üstüne fabrikanın adını yazdırtmayacaksın. Filancanın hayratıdır demeyeceksin. Bir Allah kulu verdi. Yok illa devlet kimden gelmek istediğini bilmek istiyorsa faturanın üstüne ismini yaz ama fabrikatörün adı, hayır sahibinin adı, veyahut da mesela evlenmiş adamlar çocukları olmuş, bir yerde onunla buluşuyorsun, “biliyor musun sana kızını vermiyorlardı, gidip ne yalvarmıştım kayınpederine, zor ikna etmiştik...” Adamı çocuğunun yanında rezil ettin. Kız kaçarsa o kadar mahcup olamazdı adam. Gitti o hayrın senin gitti!

E o hayrı unutsan da, Allah o aileden doğan her çocuktan sana bir ecir yazsa, o çocuk günün birinde şehit olsa, o şehitlik sevabını sana yazsa Allah daha iyi değil mi? “Seni baban zamanında evden atacaktı, gittim dedim yapamazsın Recep ağa, atamazsın dedim, atmadı seni. Yoksa sen balıcı olmuşsun şimdi ha.” Adam filan yerde müftü; işçisinin yanında, memurunun yanında adamı eski gangstere çevirdin. Bu seviyesizlik. Sen sadaka vererek, hayır yaparak, sadaka yoluna girerek Allah’a yaklaşıyorsun. Şeytan bundan rahatsız oluyor. Sana o kadar tembih ediyor, milletin işiyle uğraşma diyor, sen gene yapıyorsun. 20 sene sonra bile o yaptığını geri almak için bekleyecektir o.

Şimdi sana dedi ki, “bırak bunlar vermesinler kızını, kızını kaçırısın, harama girsin.” Sen buna rağmen gittin, yüzü dökün, yalvardın yakardın, kızını aldın evlendirttin onları. Şeytan “madem öyle, ben bu işte kaybettim, bir sıfır mağlup oldum” deyip gidiyor mu zannediyoruz? O onu bir kenara yazıyor. 5 sene, 10 sene, 20 sene geçiyor hatta adam ölüyor. Sen torununa gidip diyorsun ki “senin denenin evlenmesine ben sebep olmuşum oğlum.” Öyle bir güçlü adamım diyorsun. 30 sene sonra şeytan intikamını alıp o sevabını geri alıyor senin. Savaş bu kardeşler. Sen bu savaşı basit görüyor olabilirsin.

Şeytan yeryüzünde tek bir hayır işlenmesin istiyor. Herkes kaçırısın, nikâhsız yatsın kalksın istiyor. E Allah öbür türlü istiyor. Sen Allah’ın hoşuna gidecek bir iş yaptın, şeytan

bunun hesabını sorar. Hem de çok fena sorar. 30 sene sonra da sorar. Demek ki hayırları, sevapları, sadakaları 100 sene değil bin sene korumak lazım.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.